

Sledi

Pred seboj imam zajeten zbornik PD Dr. Gorazd Zavrnik **Sledi**, poimenovan po istoimenskem glasilu, ki ga društvo, ustanovljeno jeseni 1983, izdaja že deset let in iz katerega je ponatisnjenih precej prispevkov, vrednih ponovne objave, branja ali ponovnega študija.

O tem obdobju nam največ pove uvodnik glavnega urednika **dr. Marjana Kordaša**, ki je vreden branja tudi zato, ker nam priključuje v spomin neko obdobje, ki ni zanimivo samo za Sledi, člane društva in planince, temveč za vse nas, ki smo mu bili priča in ga sodoživljali.

PD Dr. Gorazd Zavrnik je zgled društva, katerega glavna planinska dejavnost je hoja po gorah. Spričo tega je razumljivo na prvem mestu poglavje **Opisi poti**. Gre za zglede opise **dr. Andreja Mašere** in njegov namen, da gornike »opozori na atraktivno zvrst plezalnih poti«, pri čemer uvodoma omeni nepopolno razvrstitev po nomenklaturi Planinske zveze Slovenije, ki plezalne poti sicer pravilno uvršča med zelo zahtevne poti, kar pa je lahko »zelo zavajajoče in tudi nevarno, saj se plezalne poti po težavnosti med seboj dejansko močno razlikujejo«. Avtor ne kritizira, da bi kritiziral, marveč hkrati ponudi in tudi uporabi svojo, podrobnejšo delitev na malo zahtevne, zmerno zahtevne, zahtevne, zelo zahtevne in izjemno zahtevne plezalne poti. V okviru te delitve obdela 10 plezalnih poti v Kamniško-Savinjskih Alpah, 3 poti v Karavankah, 14 poti v naših (Vzhodnih) Julijskih Alpah in 4 poti v Zahodnih Julijskih Alpah. Tisti, ki smo nekatere teh poti že doživeli, se med branjem vračamo v minule dni, primerjajoč svoje vtise in navedbe avtorja. Drugim bodo opisi prav gotovo spodbuda za dobro pripravo in vodilo na pot, hkrati pa opozorilo, da se s tako zahtevnimi pristopi na gore ni igrati, saj trenutne (snežne, vremenske, zdravstvene) razmere lahko privedejo do ne-rešljivih, usodnih zapletov.

V poglavju **Gorniška problematika dr. France Malešič** skrajno učinkovito povezuje teme s področja tehnike hoje in gibanja v gorah oziroma na plezalnih poteh z izborom iz svoje Kronike smrtnih nesreč v gorah. V zelo poučnem opisu Brana — priročen hišni vrh pa sporoča, da je lahko primerno visoka, navidez krotka gora tik nad lahko dostopno planinsko kočjo, h kateri se zlasti konec tedna stekajo množice planincev, sila nevaren cilj neukim in površnim gornikom, ki ne upoštevajo stvarnih razmer, saj je doslej terjala že 28 smrtnih žrtev. Končno nam **Nuša Durjava** v prispevku **Seminar za planinske vodnike** zelo nazorno predstavi trenutke s seminarja planinskih vodnikov in preverjanja njihove usposobljenosti.

Posebno priznanje zaslužijo pisci poglavja **Strokovni članki**. Te bi moral temeljito obdelati, dojeti in pogosto obnavljati vsak gornik, da bi razumel, kako deluje njegovo telo in da mu ne bi delal sile. **Dr. Lovro Stanovnik** je prispeval **Kako dihati**, **dr. Marjan Kordaš** »ima na vesti« O preživetju človeka v nekaterih izrednih razmerah; Napor; Od krča do recepta za doziranje soli v gorah, priredil je tudi referat **dr. Matije Horvata** Prilaganje alpinistov na višino in prevedel članka **dr. Franceta Cokana** Hiponatremija in **dr. Charlesa C. Houstona** Višinska bolezen. **Dr. Andrej Baraga** je prispeval znani spis **Kaj če me piči kača**. Kot rečeno — o teh prispevkih ne gre delati povzetkov — prebrati jih moramo v celoti, še tako bomo laiki imeli več kot preveč dodatnih vprašanj.

Potem ko smo se seznanili z nekaterimi cilji, ošvrknili tehniko hoje in šolanja vodnika, se zatopili v usode ponesrečenih gornikov, sledijo za zaključek še **Literarni zapisi** — pisana bera doživetij v gorah in razmišljanja, ki zgovorno potrjujejo, da so med hojo v gorah vsaj toliko kot mišice udeleženi tudi možgani, v katerih še dolgo ali kar za vselej ostajajo vtisi in spomini, vredni truda, da jih zapišemo in posredujemo širšemu krogu ljubiteljev gora.

Levji delež spet nosi dr. Marjan Kordaš s prispevki **Črni sneg**; **Zabeležke**; **Spodrslijaj**; **Meja je, ni meja**; **Langdale Pikes**, **Helwellyn**; **S Teleksovo** stotnijo žensk na Triglav; **Dan** spominov na Mali planini; **Nenavadna izvidnica** ali kdo naj vodi vodnika. Profesor **Stanko Klinar** je prispeval **Medvedji dol** in njegov **Stol** ter Triglav, kralj Julijskih Alp, **Lojze Ihan** **Zabeležke**, **Tanja Kobolt** **Septembrski sneg** in **dr. Kristijan Jezernik** **Triptih**.

Mehko vezani zbornik formata 14x20 cm ima 287 strani. Založilo in izdalo ga je PD Dr. Gorazd Zavrnik iz Ljubljane. Glede na vsebino ga mirno lahko priporočamo kot odlično, vestransko vzgojno čtivo.

Pavle Šegula

Slovenske gore — Ojstrica

1. julija 1994 je izšla priložnostna znamka »Ojstrica«. Motiv: »Ojstrica v poletnem soncu«, fotografija: **Matevž Lenarčič**, besedilo: **Jože Dobnik**.

Pred nami je čudovita znamka naše gore, ki jo je že v tridesetih letih prejšnjega stoletja občudoval znani potopisec **Seidl**. Pred nami je tudi izredno bogat opis gore. V lepih, izbranih besedah nam g. Dobnik predstavi Ojstrico in razgled z nje ter opiše, kdo so bili prvi, ki so stopili na vrh itd.

Vendar ne samo to; v besedilu nam predstavi **dr. Johannesa Frischaufa** (1837—1924), univerzitetnega profesorja iz Gradca, velikega ljubitelja Savinjskih Alp, s katerim se je srečal